

accountant heb geuit, ligt niet in de door de specialisatie verkregen meerdere kennis van dat administratieve apparaat (alleen een voordeel van de specialisatie!), maar in de omstandigheid, dat door de voortdurende aanraking met steeds eenzelfde categorie van bedrijven de accountant een zo grote wetenschap verwerft omtrent de door ieder van deze bedrijven gevoerde politiek, dat de geheimhouding in de beroepsuitoefening bij onderling concurrerende bedrijven tot een objectieve onmogelijkheid wordt. De door mij gemaakte bedenking komt niet voort uit, gelijk de heer Van Erp het heeft willen noemen, een ouderwets geheimhoudingsstandpunt, maar uit het inzicht, dat elke anomalie ten deze niet meer en niet minder dan een aantasting betekent van een van de wortels van het accountantsberoep.

Het bedrijf, dat van de diensten van de openbaar accountant gebruik maakt, doet dat in het vertrouwen, dat de gegevens, die voor het bedrijf van wezenlijke betekenis zijn, onder zijn geheimhoudingsplicht worden bewaard. Dit geldt niet alleen voor de accountant, maar voor iedere deskundige, die in zijn beroepsarbeid bekendheid verkrijgt met vertrouwensaanleggenheden van het bedrijf. Wat hier gezegd is, geldt inzonderheid met betrekking tot de wetenschap van al die zaken, waarop de voorsprongspremie van het bedrijf steunt. Mijn veroordeling van de specialisatie berust uitsluitend op de moeilijkheden, welke met het oog daarop in de beroepsuitoefening van de openbare accountant worden geschapen. De voorbeelden door de heer Van Erp aangehaald gaan geheel langs het door mij gegeven betoog heen.

Over het tweede gedeelte van het artikel van de inzender wil ik kort zijn. Ik moet alleen mijn verwondering er over uitspreken, als de heer Van Erp mijn woorden op die wijze interpreteert, dat ik de „algemeenheid” in de beroepsuitoefening zou propageren. Als de schrijver zegt, dat het nodig is ons ernstig te bezinnen op de eisen, die het maatschappelijk verkeer in 1947 aan de accountant stelt, dan heb ik niet anders gewild en daarom het voor het accountantsberoep brandende vraagstuk van de verbijzondering — juist om aan de bezwaren van de „algemeenheid” te ontkomen! — aan de orde gesteld. Moge een betoog op straktheoretische gronden bij de heer Van Erp geen instemming vinden, ik heb een analyse van de zich daarbij voordoende vraagstukken willen geven, om de beoordeling vanuit pragmatisch standpunt aan de praktische beoefenaren van het vak over te laten. Ook deze werkverdeling was derhalve een differentiatie. In hoeverre deze differentiatie doelmatig is, laat ik aan het oordeel van de lezer over.

H. J. v. d. S.

OPMERKINGEN NAAR AANLEIDING VAN HET ARTIKEL OVER MOGELIJKHEDEN EN WENSELIJKHEDEN VAN EEN VERBIZONDERING IN DE UITOEFENING VAN HET ACCOUNTANTSBEROEP

door Drs. E. J. Flipse

Het artikel van Prof. Dr. H. J. v. d. Schroeff in de October-aflevering van dit jaar inzake de verbijzondering in de uitoefening van het accountantsberoep had mijn bijzondere belangstelling.

Aangezien ik zelf deel uitmaak van de Commissie voor de Beroepsontwikkeling, welke door het Bestuur van het N.I.v.A. werd ingesteld, acht ik dit Maandblad echter niet de plaats om de eventuele verschillen van inzicht met hem te behandelen.

Toch meen ik op een enkel punt hier te moeten ingaan, aangezien hier direct een beroepsbelang mede gemoeid is. Prof. v. d. Schroeff spreekt n.l. over een „raadgevend accountant” en schijnt daarbij een figuur voor ogen te hebben, die zeker van alles kan zijn en met grote gaven en kundigheden moge zijn toegerust, maar die kennelijk voor mij het essentiële aan de naam van accountant verbodene mist, n.l. hij controleert niet.

Ik acht de gekozen titel voor deze figuur ten enmale onjuist. Hiermede wordt de suggestie gewekt alsof de accountant het controlerende element zou kunnen uitschakelen.

Indien Prof. v. d. Schroeff een bepaalde specialisatie mogelijk acht tussen de accountants, dan zal nog steeds naar mijn gevoel de algemene voorwaarde moeten zijn, dat het advies, dat gegeven wordt, op grond is van *gecontroleerde* cijfers.

In hoeverre het van belang is of een andere accountant deze cijfers gecontroleerd heeft, laat ik op het ogenblik geheel buiten beschouwing, maar het optreden, zoals geschetst op blz. 289, n.l. dat de „raadgevend accountant” in een bedrijf werkzaam zou kunnen zijn, welk bedrijf geen accountantscontrole heeft, mag ook m.i. als veronderstelling niet naar voren komen. Ik acht de suggestie, die hierin gelegen is, gevaarlijk voor het beroep en volsta indeze instantie met het aanduiden van dit gevaar.

Het kiezen van een naam mag niet willekeurig geschieden. De naam is een teken (d.w.z. heeft een betekenis), en zeker in ons beroep dienen wij de betekenis van onze beroepsnaam niet zelf onzeker te gaan stellen. Indien Prof. v. d. Schroeff de door hem bedoelde functionaris bedrijfs-huishoudkundige of bedrijfseconoom had genoemd, dan zou ik gezwegen hebben. Thans meen ik, dat een kort woord van tegenspraak op zijn plaats is.

Zoals gezegd, voor discussie aangaande probleemstelling en analyse is mij door het Bestuur een andere plaats aangewezen dan het M.A.B.

Naschrift

De opmerking van de heer *Flipse* naar aanleiding van hetgeen ik in mijn opstel op blz. 289 heb geschreven, heeft mij in hoge mate verbaasd. De heer *Flipse* spreekt van een suggestie, die ik heb gegeven, die gevaarlijk is voor het beroep, daarbij bedoelende, dat ik de mogelijkheid van een advies op ongecontroleerde gegevens zou hebben open gelaten. Deze interpretatie van mijn woorden mag verwonderlijk heten, omdat ik op de hierboven geciteerde plaats zodanige handelwijze heb afgekeurd. „Het maken van een voorbehoud — zo schreef ik woordelijk — dat de cijfers niet gecontroleerd zijn — zij het dat zulks noodzakelijk is met het oog op de verantwoordelijkheid — is geen oplossing voor deze moeilijkheid, omdat daarmee het gevaar niet is weggenomen, dat onjuiste conclusies worden getrokken door onvolledigheden en onjuistheden in het materiaal, of dat op andere wijze het advies en te nemen maatregelen daardoor worden beïnvloed”. Ik meende daarmee voldoende duidelijk te zijn. Nu blijkt, dat men aan mijn woorden een verkeerde strekking kan geven, wil ik in deze mijn mening nog eens nadrukkelijk stellen door te zeggen, dat naar mijn oordeel het advies dient te worden uitgebracht op gegevens, waarvan de juistheid vaststaat. Ook aan de *raadgevende* accountant moet de eis worden gesteld, dat hij zich van zijn verantwoordelijkheid als *accountant* bewust is.

H. J. v. d. S.